

Charakterystyka przedsięwzięcia

„Powierzchniowa (odkrywkowa) eksploatacja kruszywa naturalnego ze złoża SIERAKÓWKO MO”

Załącznik do Decyzji Nr 1/2023 o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia.

1. Rodzaj, cechy, skala i usytuowanie przedsięwzięcia

Rodzaj: powierzchniowa (odkrywkowa) eksploatacja kruszywa naturalnego ze złoża SIERAKÓWKO MO.

Skala: zasoby złoża udokumentowane: 186 872 m³, tj. 321 420 ton.

Wydobycie roczne: nie więcej niż 20 tys. m³, tj. 34 tys. ton.

Przedsięwzięcie, polegające na odkrywkowej eksploatacji kopaliny ze złoża kruszywa naturalnego SIERAKÓWKO MO, obejmie całość terenu udokumentowanego złoża, tj. obszar o powierzchni 19 893 m², tj. 1,9893 ha. Teren złoża obejmuje południową część powierzchni działki ewidencyjnej nr 392 – obręb Sierakówko. Właścicielami działki są pp.

Użytkownikiem złoża będzie zleceniodawca, przedsiębiorstwo: ŻWIROWNIA Mateusz Olejniczak,

Teren na który oddziaływać będzie przedsięwzięcie, w promieniu 100 m od granic złoża obejmuje (łącznie z ww. działką) działki o następujących numerach ewidencyjnych: 390, 391, 393 – obręb Sierakówko (gmina Połajewo) oraz 144, 145, 146, 147, 150, 151, 152, 153, 154, 155 – obręb Ludomicko (gmina Ryczywół). Należą one do innych właścicieli.

Po uzyskaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla tego przedsięwzięcia, przedsiębiorca wystąpi z wnioskiem do Starosty Czarnkowsko-trzcianeckiego o wydanie decyzji koncesyjnej na wydobywanie kopaliny ze złoża kruszywa naturalnego SIERAKÓWKO MO.

Usytuowanie:

miejsowość: Sierakówko (działka ewidencyjna nr 392 – obręb Sierakówko)

gmina: Połajewo

powiat: czarnkowsko-trzcianecko

województwo: wielkopolskie

Teren złoża SIERAKÓWKO MO znajduje się w północnej części województwa wielkopolskiego, w powiecie czarnkowsko-trzcianeckim, na terenie gminy Połajewo.

Od siedziby gminy oddalony jest o około 3,5 km w kierunku południowym.

Teren złoża położony jest w obrębie gruntów miejscowości Sierakówko, w odległości ok. 100 m na wschód od zwartej zabudowy przysiółku Kolonia Sierakówko. W odległości około 200 m na północ od terenu projektowanych robót biegnie droga publiczna łącząca przysiółek Sierakówko z wsią Sierakówko.

Teren złoża jest niezabudowany i nie posiada żadnej infrastruktury; nie przechodzi przez niego żadna droga lokalna. Przecina go jednak napowietrzna linia energetyczna. Przedsiębiorca podjął starania o przesunięcie słupa tej linii poza obszar złoża.

W sąsiedztwie złoża, w obrębie północnej części tej samej działki znajduje się udokumentowane złoża kruszywa naturalnego SIERAKÓWKO AB, które aktualnie jest eksploatowane przez innego przedsiębiorcę. Obydwa złoża mają wspólną granicę. Niebawem jednak, koncesja na wydobywanie kopaliny ze złoża SIERAKÓWKO AB ma być scedowana na wnioskodawcę.

Według Mapy Geologicznej Polski w skali 1 : 50 000, arkusz 393 – Parkowo i 394

Obrzycko, teren złoża tworzą piaski i żwiry wodnolodowcowe. Są to utwory plejstocenu.

Występowanie tych osadów stwierdzono podczas dokumentowania złoża.

Pod względem morfologicznym teren złoża SIERAKÓWKO MO znajduje się w obrębie Pradoliny Toruńsko-Eberswaldzkiej, w obrębie Kotliny Gorzowskiej (wg podziału B. Krygowskiego). Jest to teren Międzyrzecza Warciańsko-Noteckiego.

Obszar złoża stanowi powierzchnię płaską, wyniesioną na rzędnych od 65,52 do 65,94 m n.p.m.

Udokumentowane złożo SIERAKÓWKO MO zajmuje powierzchnię **19 893 m², tj. 1,9893 ha**. Przestrzennie ma ono kształt zbliżony do prostokąta o długości ok. 185 m i szerokości 105 m, mierzone wzdłuż osi o orientacji NNW – SSE i WSW + ENE.

Złożo zalega pod nakładem gleby 0,2 – 0,5 m, średnio 0,3 m..

Obsługa komunikacyjna - lokalizacja wjazdu i wyjazdu

Transport kruszywa odbywał się będzie po powierzchni działki (poza obszarem złoża) w kierunku północnym do lokalnej drogi (działka nr 389), dalej w kierunku wschodnim do drogi relacji Połajewo-Oborniki. Wjazd i wyjazd będzie się znajdował w północno-zachodniej części działki ewidencyjnej nr 392.

2. Powierzchnia zajmowanej nieruchomości, a także obiektu budowlanego oraz dotychczasowy sposób ich wykorzystywania i pokrycie szatą roślinną:

Teren złoża obejmuje południową część powierzchni działki ewidencyjnej nr 392 – obręb Sierakówko.

Powierzchnia złoża wynosi **19 893 m², tj. 1,9893 ha**. Łączna powierzchnia działki ewidencyjnej nr 392 wynosi 53 200 m², tj. 5,3200 ha.

Według ewidencji gruntów w skład powierzchni ww. działki wchodzi grunty rolne na glebach V i VI klasy bonitacyjnej. W obrębie ww. działki nie stwierdzono występowania gatunków roślin i zwierząt podlegających ochronie prawnej. Teren złoża nie jest już użytkowany rolniczo.

Obszar złoża SIERAKÓWKO MO znajduje się poza prawnie wyznaczonymi obszarami chronionymi. W odległości ok. 2,0 km na południe znajduje się północna granica obszaru należącego do Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000 – Puszcza Notecka PLB 300015 (jest to również Obszar Chronionego Krajobrazu Puszcza Notecka), a w odległości ok. 2,5 km na południe Bagno Chlebowo PLH 300016.

W sąsiedztwie terenu złoża występuje las sosnowy, pola uprawne, wyrobisko eksploatacyjne sąsiedniego złoża oraz Kanał Kończak. Ten fragment gminy Połajewo charakteryzuje się występowaniem licznych zawodnionych wyrobisk poeksploatacyjnych i eksploatacyjnych. Z gatunków ssaków, które żyją w najbliższej okolicy, w sąsiedztwie złoża spotyka się głównie sarny, danielę, jelenie i dziki. Ze zwierząt drapieżnych spotyka się lisy. Podobno widywano również wilki. Natomiast rzadko widuje się zające. Z ptaków, w sąsiedztwie złoża, obserwuje się gatunki, które żyją na pograniczu lasów, pól i łąk, jak pokrzewki, sikory (głównie bogatki), kowaliki, kosy, kwiczoły, mazurki, kopciuszki i pleszki. Można również spotkać rudzika, czyżyka oraz dzięcioły. W zawodnionych wyrobiskach żyją gatunki ptaków wodnych, głównie kaczki krzyżówki. Porośnięte szuwarami brzegi tych zbiorników są siedliskiem ptaków śpiewających: trzciniak i świerszczak. W miejscach gdzie skarpy suche wyrobisk są wyższe, kopią norki jaskółki brzegówki. W czasie wiosennych i jesiennych wędrówek ptaków zaobserwować można stada gęsi i żurawi. Z ptaków drapieżnych obserwuje się jastrzębie i myszołowy. W zbiornikach wodnych żyją płazy i ryby. Świat gadów reprezentowany jest głównie przez jaszczurkę zwinkę, ale spotyka się również padalce i zaskrońce.

Bogaty jest świat owadów, przede wszystkim motyle i ważki.

Teren złoża aktualnie jest jeszcze użytkowany rolniczo. Sąsiednie grunty rolne są również uprawiane.

Inwestycja nie będzie wymagała wycinki samosiejek drzew i krzewów, ponieważ nie rosną w obrębie obszaru przeznaczonego do eksploatacji.

3. Rodzaj technologii (w odniesieniu do istniejącej i planowanej działalności – ogólna charakterystyka istniejącego i planowanego przedsięwzięcia):

Eksploatacja złoża kruszywa naturalnego SIERAKÓWKO MO, odbywać się będzie systemem odkrywkowym, lądowo-wodnym, jednym piętrzem eksploatacyjnym (suchym i zawodnionym), z jednego poziomu roboczego: z poziomu zwierciadła swobodnego wody w wyrobisku.

Odspojony od złoża za pomocą koparki podsiębiernej nadkład, składowany będzie na zwałowiskach i wykorzystany do rekultywacji wyrobiska, do łagodzenia jego skarp.

Front robót eksploatacyjnych prowadzony będzie od miejsca udostępnienia złoża, istniejącego wyrobiska eksploatacyjnego złoża kruszywa naturalnego SIERAKÓWKO AB, zlokalizowanego w obrębie północnej części działki ewidencyjnej nr 392, w kierunku południowym.

W trakcie prowadzenia eksploatacji przedmiotowego złoża, woda z zawodnionego wyrobiska eksploatacyjnego nie będzie wypompowywana.

4. Rozwiązania chroniące środowisko

Odpowiedni stan techniczny maszyn oraz pojazdów wykorzystanych w trakcie eksploatacji złoża.

Racjonalna gospodarka złożem.

Nie przekraczanie granic udokumentowanego złoża w trakcie prowadzenia jego eksploatacji.

W obrębie istniejącego zakładu górniczego SIERAKÓWKO AB, w celu zapobieżeniu zanieczyszczenia środowiska wykorzystywane są i nadal będą wyłącznie maszyny sprawne technicznie. Ten sam sprzęt wykorzystywany będzie do eksploatacji złoża SIERAKÓWKO MO.

W granicach zakładu górniczego sprzęt wydobywczy, nie będzie garażowany. Całe zaplecze techniczne przedsiębiorcy, ze względu na małą powierzchnię złoża, znajdować się będzie poza terenem złoża, na ternie gospodarstwa rolnego w Sierakówku, w odległości ok. 300 m na północny zachód od terenu złoża. Tam również prowadzone będą drobne prace naprawcze i konserwacyjne maszyn pracujących, a także tankowanie paliwa, bieżące przeglądy itp.

Wszelkie produkty związane z obsługą pojazdów oraz maszyn będą niezwłocznie wywożone poza teren zakładu górniczego.

Na terenie zakładu górniczego nie będzie dochodziło do magazynowania jakichkolwiek odpadów.

Kopalina użyteczna nie wykazuje własności toksycznych, w związku z tym nie zachodzi obawa przed zanieczyszczeniem środowiska wskutek eksploatacji kruszywa i jego transportu.

Poziom mocy akustycznej, ze wszystkich źródeł z terenu kopalni, określa się na wartość 80 – 85 dB. Zaznaczyć należy, że na zakładzie istnieje możliwość jednoczesnej pracy dwóch maszyn, z uwagi na nieliczną załogę. Z szacunkowych wyliczeń wynika, że wartość poziomu hałasu na granicy terenu wymagającego ochrony akustycznej (zabudowy zagrodowej), w odległości ok. 200 m na północny-zachód od złoża, w sytuacji najbardziej niekorzystnej na pewno nie przekroczy 55 dB. Wynika to również ze szczegółowych obliczeń modelowych wykonywanych w ramach sporządzanych raportów dla większych złóż. Wykorzystywany na zwirowniach sprzęt charakteryzuje się podobnymi parametrami.

Ponieważ złożo jest częściowo zawodnione rekultywacja powstałego wyrobiska zostanie przeprowadzona w kierunku rolnym lub rolno-wodnym (staw, zbiornik retencyjny).

5. Rodzaje i przewidywane ilości wprowadzanych do środowiska substancji lub energii przy zastosowaniu rozwiązań chroniących środowiska, w tym:

a). ilość i sposób odprowadzania ścieków socjalno-bytowych

W trakcie realizacji przedsięwzięcia SIERAKOWKO MO, powstawać będą tylko niesegregowane odpady komunalne (nr 200301 i 200304) oraz niewielkie ilości ścieków bytowo-gospodarczych, max. ok. 0,2 – 0,3 m³/dobę, związanych z załogą (1-2 osoby). gromadzone będą w szczelnym pojemniku, a następnie wywożone do oczyszczalni. Dla obsługi przedmiotowej żwirowni, oprócz przenośnych toalet typu toi-toi, nie przewiduje się posadowienia innych elementów zaplecza socjalno-bytowego.

Odpady z użytkowanych maszyn oraz pojazdów powstawać mogą poza zakładem górniczym i wywożone będą do odpowiednich punktów zajmujących się ich utylizacją. Na terenie zakładu górniczego nie będzie dochodziło do magazynowania jakichkolwiek odpadów.

b). ilość i rodzaje zainstalowanych i planowanych maszyn, urządzeń

Ilość wykorzystywanego sprzętu uzależniona będzie od intensywności prowadzonej eksploatacji.

Z uwagi na częściowo zawodniony charakter złoża oraz zapotrzebowanie lokalnego rynku na kruszywo, eksploatacja prowadzona będzie przy użyciu koparki ssącej. W celu usuwania nadkładu złoża oraz do załadunku kruszywa na środki transportu, wykorzystywana będzie klasyczna koparka.

Szacowana ilość zużytego paliwa przy ww. ilości maszyn nadal winna się kształtować na poziomie ok. 15 – 90 litrów na godzinę. Ich ruch stanowi źródeł niezorganizowane emisji rozproszonej, skutkującej wprowadzeniem do powietrza takich gazów, jak: dwutlenek azotu, dwutlenek siarki, tlenek węgla, węgiel elementarny, węglowodory alifatyczne, węglowodory aromatyczne.

Wielkość poziomów stężeń generowanych przez emisje z powyższego źródła jest duża w odniesieniu do dwutlenku azotu, a mała w odniesieniu do pozostałych gazów.

Sama kopalina, o wilgotności naturalnej, nie jest źródłem zanieczyszczenia powietrza pyłami. Eksploatacja kruszywa o naturalnej wilgotności (w części zawodnionego) i transport kruszywa, praktycznie nie powodują powstawania pyłów. Niewielkie pylenie, w okresie suchych i wietrznych dni, podczas transportu kopaliny poza teren zakładu górniczego, można uznać za pomijalne. Środki transportu kołowego wyposażone są w plandeki. Do wywozu kruszywa poza teren zakładu wykorzystane są jedynie samochody ciężarowe należące do przedsiębiorcy.

Przy planowanym maksymalnym wydobyciu kopaliny w wysokości 20 tys. m³, tj. 34 tys. ton rocznie, tj. ok. 130 ton średnio dziennie (biorąc pod uwagę dni robocze), aby wywieźć urobek z kopalni, samochody ciężarowe o ładowności 15 – 25 ton (o godzinnym zużyciu paliwa 5 – 10 litrów) będzie musiał zrobić dziennie 5 – 9 kursów (tam, i z powrotem) lub kilka samochodów odpowiednio mniej. Najdłuższa droga transportu kopaliny będzie w końcowym etapie eksploatacji.

Hałas wywołany okresową pracą sprzętu wydobywczego oraz transportem kopaliny nie będzie stwarzał uciążliwości dla środowiska, szczególnie dla okolicznej ludności, z uwagi na prowadzenie większości prac w wykopie. Eksploatacja złoża prowadzona będzie wyłącznie w porze dziennej.

6. Możliwe transgraniczne oddziaływanie na środowisko

brak

WÓJT
Stanisław Pochyluk